

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Zagreb, 14.8.2025.g.

ŽALBA NA RJEŠENJE O NAMIRENJU
Od 24.7.2025.g.

Rješenjem o namirenju od unovčenja nekretnine upisane u zk. ul. 3998 k.o. Vrapče zk tijelo V, 9. Suvalsnički dio, Sud je odredio namirenje troškova unovčenja iz čl. 254. SZ-a u iznosu od 7.058,20 EUR, razlučnog prava u iznosu od 32.260,22 EUR, te točkom III izreka rješenja odbio namirenje troškova unovčenja iz čl. 254. SZ-a u iznosu od 168,56 EUR.

Stečajni upravitelj koji zastupa Stečajnu masu iza CONICO d.o.o. u stečaju, ulaže žalbu na točku III predmetnog rješenja kojim se odbija namirenje troškova knjigovodstvenih usluga u alikvotnom dijelu od 168,56 EUR.

U odnosu na točku I izreka rješenja, stečajni upravitelj je stava da je sud ispravno postupio određujući troškove unovčenja iz čl. 254. Stečajnog zakona jer se radi o unovčenju imovine stečajnog dužnika tijekom stečajnog postupka i odluci utemeljenoj na odredbama Stečajnog zakona koji se u datim pravnim odnosima treba lex specialis primijeniti. Stečajni zakon i dopune istog (NN 71/15; 104/2017, 36/2022) propisuju kako se postupci ovrhe i osiguranja, koje su pokrenuli različni vjerovnici, koji su u tijeku u vrijeme otvaranja stečajnog postupka, prekidaju, bez obzira na to kada je ovršni postupak pokrenut, osim ako u ovršnom postupku već nije doneseno rješenje o namirenju zlučnog vjerovnika. **Prekinute postupke ovrhe i osiguranja nastaviti će sud koji vodi stečajni postupak primjenom pravila o unovčenju predmeta na kojima postoji razlučno pravo u stečajnom postupku**, a sud koji vodi postupak ovrhe ili osiguranja dužan je utvrditi prekid postupka, oglasiti se nenadležnim i ustupiti predmet sudu koji vodi stečajni postupak (čl. 169.st.7. SZ-a).

Dakle, iz samih kogentnih odredbi Stečajnog zakona i izmjena i dopuna Stečajnog zakona, nesporan je bio cilj Zakona da se i u slučaju unovčenja nekretnine u ovršnom postupku, postupak namirenja provodi na Sudu koji vodi stečajni postupak i to po pravilima Stečajnog zakona koje reguliraju pitanje namirenja razlučnog prava. Nastavno na navedeno, kako se u datoj situaciji ima lex specialis primijeniti Stečajni zakon, to je stečajni sud primijenio i morao primijeniti **odredbu čl. 254. SZ-a koja je dio postupka namirenja razlučnog prava**.

Iz samog obrazloženja svoje odluke, **prvostupanjski sud prihvća opću činjenicu da alikvotni dio nastalih troškova knjigovodstva stečajnog dužnika čini troškove unovčenja iz čl. 254. SZ-a**, no u točki III izreka rješenja odbija osnovanim utvrditi alikvotni dio koji tereti ovu nekretninu u iznosu od 168,56 EUR navodeći da za navedeni iznos nije dokazan osnov jer ne dostaje račun za izvršene usluge.

Izmjenama i dopunama Stečajnog zakona obaveza je stečajnog upravitelja da sklopi ugovor za obavljanje knjigovodstvenih usluga. U konkretnoj situaciji, stečajni upravitelj je sklopio ugovor sa knjigovodstvenim servisom, te takav ugovor koji prileži obračunu troškova, predstavlja valjanu osnovu za utvrđenje nastalih troškova. Naime, radi se o dvostrano obvezujućem ugovoru, te obaveza plaćanja nastalog troška proizlazi iz samih odredbi ugovora i nije od presudnog značaja za nastanak obaveze i troška činjenica i datum kada će angažirani knjigovodstveni servis izdati račun.

Nastavno na navedeno kako je osnov i visina obračunatih troškova u iznosu od 168,56 EUR dokazana po visini i osnovu samim Ugovorom, predlaže se da drugostupanjski sud preinači rješenje o namirenju na način da se utvrde daljnji troškovi unovčenja iz čl. 254. SZ-a u iznosu od 168,56 EUR, odnosno podredno da ukine rješenje i vrati na ponovni postupak prvostupanjskom sudu.

Stečajni upravitelj:

Zdravko Mitak dipl. oec.